

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääkirjoitus: Mitä teille kentällä kuuluu?	s.3
Seurakunnat inkeriläisten tukena	s.4
Liljan matka Venjoelta draamaohjauksiksi	s.8
Inkeriläisten viesti onnittelee	s.10
Valtakunnalliset inkeriläisten kesäjuhlat	s.11
Turun Katariinanseurakunta.....	s.12
Tapahtumakalenteri	s.13
Tärkeitä yhteystietoja	s.16

Kansikuva:

Helsingin Tuomiokirkossa on moni inkeriläinen saanut tukea ja lohdutusta.

Numero 5-6/2013 ilmestyy viikolla 35. Aineisto toimitukselle 1.8. mennessä.
Numero 7/2013 ilmestyy viikolla 44. Aineisto toimitukselle 3.10 mennessä.

INKERILÄISTEN VIESTI

JULKAISIJA
Suomen Inkeri-liitto ry,
www.inkeriliitto.fi,
suomeninkeriliitto@gmail.com
Puheenjohtaja
Alina-Sinikka Salonen,
p. 040 743 7042,
alinasinikka@gmail.com

TOIMISTO
Lehden tilaukset ja
osoitteenmuutokset,
jäsenmaksut, tuotetilaukset ym.
Osoite: Inkerikoti,
Karjalatalo Käpylänskuja 1,
00610 Helsinki tai
p. 045 2612 342.
Danske Bank
FI51 8000 1200 3063 64

ILMOITUKSET/€
1/1 sivu 250 €, ½ sivu 135 €,
¼ sivu 85€
Kuolinilmoitukset 17 €
Kiitos- ym. ilmoitukset 10 €

LEHDEN VUOSITILAUS 2013,
35 € EU-maat, 40 € muualle,
TILAAMINEN: maksu tilille ja
osoitetiedot kuitille ja toimistoon.

LEHDEN TOIMITUS
Päätoimittaja
Alina-Sinikka Salonen
Toimitussihteeri
Riikka Mahlamäki-Kaistinen

TOIMITUKSEN OSOITE
Renkkelintie 28
40950 Muurame
Puh. 050 599 6773
(ark. 9–17.00)
inkerinviesti@suomi24.fi
Huom!
Tilausta koskevat yhteydenotot
Suomen Inkeri-liitto ry:n
toimistoon, kuten mainittu edellä.

PAINOPAIKKA
Vammalan Kirjapaino Oy,
Sastamala.

Lehti ilmestyy kuudesti vuodessa
Aineisto palautetaan vain erikseen
pyydyttäessä.

**INKERILÄISTEN
SIVISTYSSÄÄTIÖ**
Hallituksen pj. Toivo Iho
Bredantie 6 E 22,
02700 Kauniainen
Puh. 050 505 2335
OP FI77 5780 3820 0314 99

PÄÄASIAMIEN RUOTSISSA
(Hoitaa lehden tilaukset)
Viktor Aitman
Linbanev. 6
SE-438 35 Landvetter
Puh. (03) 1916 602
v_aitman@spray.se
Ruotsin Inkeri-liiton
postisiirtotili 173888-9

ISSN 1236-9586

Mitä teille kentällä kuuluu?

Olen yrittänyt selvittää kuulumisianne viimeisen Inkeri-iltapäivän jälkeen. Silloin tustuimme työhön, jota seurakunnat tekevät inkeriläisten hyväksi. Olen käynyt kerhoissa ja nähnyt iloisia ja tyytyväisiä osanottajia ja kerhojen vetäjiä. Toimintaan osallistuu paljon niin sanottuja paluumuuttajia.

Kerholaiset ovat saaneet tietoa siitä, mikä on Inkeri-liitto, ja että sen ovet ovat avoimena kaikille. Inkeri-iltapäivissä onkin alkanut näkyä uusia kasvoja. - Olemme tapaamisten myötä rakentaneet osoiteverkoston, jossa Liitto tiedottaa tapahtumista. Verkko toimii kaikkiin suuntiin.

Kun olet lukenut tämän lehden, huomaat, että vain pieni osa Suomesta on nyt kartoitettu. Auta meitä! Kerro Inkeri-kerhostasi, mieluiten sähköpostilla: suomeninkeriliitto@gmail.com. Postiosoitekin käy.

Minulla on toiveena, että saisimme lehden ”kenttäpostisivun”. Jos nimi tuo liiaksi mieleen sota-ajan, niin keksikää uusi! En odota sivulle ”risuja” tai ”ruusuja”, joita niitäkin saa lähettää, mutta lähinnä toivon ihan henkilökohtaisia ajatuksia, kokemuksia, muistoja, toivomuksia, pettymyksiä, kysymyksiä, ehkä henkilöiden etsintää... Odotan kiinnostuneena, miten otatte asian vastaan.

MITÄ MEILLE LIITOSSA KUULUU?

Sana Liitto on juhlallinen. Liitto olemme me, jäsenistö. Meitä on muutamia, jotka on va-

littu hoitamaan yhteisiä asioitamme. Meillä ei ole työhuonetta tai toimistoa. Kirjoitamme omilla koneillamme kodeissamme. Lähetämme sähköposteja, joskus pidämme palaverieja, usein Inkeri-kodissa. Sinne tulee posti, jonka olette lähettäneet Liiton osoitteeseen.

Liitolle kuuluu hyvää: meillä on paljon mielenkiintoista ohjelmaa, jonka löydät tästä lehdestä ja johon olet tervetullut osallistumaan. Olemme tekemässä monenlaisia uudistuksia, joiden tarkoituksena on parantaa tiedonkulkua. Kaikki tekeillä olevat asiat tulevat teidän testattaviksenne sitten kun ne ovat siinä vaiheessa.

Liitolle, siis meille, kuuluu myös huonoa: Meidän tiukka budjettimme ei kestä rahan haaskaamista. Oletko sinä, rakas lukijani, tietämättäsi tai ajattelemattomuuttasi, syylistynyt tähän? Huhtikuun 16. päivän tilanne oli, että Viestin tilauksista oli tuolloin maksettu 161, maksamatta oli 175! Lehti tulee jatkuvana tilauksena. Pyydämme, että jos haluat perua tilauksen, ilmoitat sen ennen seuraavan vuoden alkua. – Myös jäsenmaksujen maksamisessa on viivettä.

Teemmehän jokainen voitavamme, että sekä kentälle että liitolle kuuluu kaikin puolin hyvää!

Alina-Sinikka Salonen

SEURAKUNNAT INKERILÄISTEN TUKENA

Inkeri-kodin Inkeri-iltapäivän satoa 9.3.2013

Valitsemani aihe on osoit- tautunut laajaksi, mutta kiin- nostavaksi - ja yllättäväksi- kin. Enpä olisi arvannut, että eräässä Inkeri-kerhossa on tuotettu jopa tosipohjainen kaunokirjallinen teos, **Sinikka Paavilaisen** kirjoittama *Kyynelvaunut*, josta kerro- taan lisää jossakin syyskau- den numerossa. Prosessin kuluessa olen rikastuttanut omia tietojani, mutta mi- nusta on tuntunut, että myös seurakuntien edustajat ovat iloinneet siitä, että ovat tul- leet huomatuiksi ja mukaan otetuiksi.

Tässä lehdessä ovat esil- lä Espoo, Helsinki, Hyvin- kää, Lahden seutu ja Turku sekä Vantaa, kolme kaupun- kia pääkaupunkiseudulta ja kolme hieman kauempaa. Viimeksi mainitut ovat mu- kana siksi, että näillä paik- kakunnilla on toimiva Suo- men Inkeri-liiton paikallinen osasto. Lehtemme on valmis julkaisemaan lisää kerto- muksia eri puolilta Suomea, jos haluatte niitä lähettää.

1. Inkeri-iltapäiväs- sä nähtyä ja kuultua

Pakkaspäivän aurinko läm- mitti muutenkin lämmintä

tunnelmaa, kun ei-niin-ko- vin suuressa Inkeri-kodissa istui 32 ihmistä seuraamas- sa esityksiä seurakunnissa tapahtuvasta toiminnasta. Edellisellä kerralla *Inkeri- keskus ja Inkerin kulttuuri- seura* olivat esittäytyneet. Nyt oli seurakuntien vuoro.

Toiveena on näillä esitte- lykierroksilla auttaa eri toi- mijoita saamaan tietoa toisis- taan ja inkeriläisiä löytämään heille sopivia harrastusryh- miä. On ollut havaittavissa, että eri aikoina Suomeen tul- leet inkeriläiset vieroksuvat ja pelkäävätkin toinen toisi- aan. Olisi arvokasta, jos ra- ja-aidat madaltuisivat, ja löytäisimme meissä kaikissa

asuvan yhteisen inkeriläisyy- den. Samoihin tilaisuuksiin kokoontumalla rikastutam- me sekä itseämme että toisia. Pannaan hyvät ideat kiertä- mään!

Helsingin Myllypuron draamaryhmä – näyte rohkeasta oma-aloitteisuudesta

Tilaisuus alkoi kertomusel- la laupiaasta samarialaisesta. Sen oli tehnyt näytelmän muotoon **Lilja Skibjuk**. Sekä ryhmän toimintaa että sen ve- täjää esitellään tässä lehdessä hieman myöhemmin. Esiin- tyjinä olivat Liljan lisäk- si **Alli Aulio, Pirkko-Liisa**

Laupiaan samarialaisen raamattukertomuksen esiintyjät.

Kuka auttaisi ryöstettyä ja pahoin pidettyä?

Kuikanmäki, Tyyne Dudina, Veera Silivanova, Helmi Konomienko, Arkadi Saksonov, Alvena Volkova, Vladislav Vokov, Ida Balash ja Roosa Närhi.

Helsinki

Helsingissä inkeriläisille järjestetään omia ryhmiä **Mikaelin seurakunnassa** ja **Vuosaaren seurakunnassa**. Mikaelin toiminnasta kertoi diakoni **Hanna Sävilammi**. Molemmat seurakunnat osallistuvat paitsi oman seurakunnan tilaisuuksiin, myös koko Helsinkiä ja maata kä-

sittäviin tapahtumiin kuten yhteisvastuukeräykseen ja lähetysjuhliin. Seurakunnat antavat myös henkilökohtaista tukea erilaisissa elämänvaiheissa. Auttava puhelinkin on käytössä. Tarvittaessa tullaan vaikka kotikäynneille.

Mainitut seurakunnat järjestävät usein yhteistä toimintaa, vuoron perään toinen toistensa kirkoissa. Joulun- ja kevätjuhlat pidetään aina yhdessä. Juhlissa on kahvitarjoilu sekä ohjelmaa, esimerkiksi tanssiesityksiä, puhe, yhteislaulua ja lauluesityksiä.

Itä-Helsingissä tehdään yhteistyötä. Vasemmalta alkaen Galina Tumakova ja Eduard Langinen Vuosaaresta ja Hanna Sävilammi Mikaelin seurakunnasta.

Vuosaarta edusti inkeriläinen **Eduard Langinen** pitkäaikainen kerholainen. Hän kertoi, että ”myö vaan tultiin ja pyydettiin toimintaa”. Tästä on kulunut 13 – 14 vuotta. Ensin kokoonnuttiin nimellä Ämmät ja äijät, mikä on tavallinen ja myönteinen inkeriläinen ilmaisu ikäihmisistä. Myöhemmin kerhon nimeksi tuli Iltarusko-raamattupiiri.

Tämän lisäksi seurakunnassa on opetus- ja keskusteluryhmä vanhemmalle väelle. Siinä opetetaan askeleita Suomeen. Tähän osallistuu lähinnä Venäjältä Suomeen muuttaneita, joista osa on inkerinsuomalaisia.

Hyvinkää

Hyvinkään Inkeri-kerhon toiminta on osa maahanmuuttajadiakoni **Päivi Lamman** tehtäväkenttää ja hän tekee mm. kotikäyntejä ja muuta diakoniatyötä. Inkeri-kerhon toiminnan suunnittelee ja vetää eläkkeellä oleva lehtori **Irja Pelkonen**. Tilaisuudessa toiminnasta kertoi **Elviira Junonen**, joka on ollut kerhon jäsen vuodesta 1997. Hän on käynyt Hyvinkäällä rippikoulun ja on siellä konfirmoitu. Hän kertoo, että kerhossa käsitellään erilaisia asioita kulttuurista ja elämästä Suomessa. Aluksi oli naisten kerho. Juhlitaan syntymäpäiviä, käydään raamattupiirissä. Kerhon johta- ▶

Elviira Junonen, joka on osallistunut 15 vuotta kerhon toimintaan.

jasta, Irjasta, Elviira sanoo, että *Irja on suomalainen inkeriläinen.*

Irja Pelkonen ei päässyt itse tulemaan, mutta hän on kuvaillut yksityiskohtaisesti edellisen vuoden toimintaa. Siihen on sisältynyt paljon matkoja, mm. Vasilin saarella käytiin korjaamassa kirkkoa. Pietariin matkustettiin laivalla, ja tutustuttiin Inkerin maisemiin. Myllytilalla vietettiin kesäpäivää yhdessä karjalaisten kanssa. Siellä kuultiin **Toivo Flinkin** runoja ja Suomen Inkeri-liiton esittelyä. Tehtiin myös retki seurakunnan leirikeskukseen samoin kuin Inkeri-liiton kesäjuhlille Lahteen.

Paljon kokoonnuttiin myös seurakuntatalossa. Diakoni Lampela kertoi matkastaan Ugandaan, yhteisvastuukeräyksen kohteeseen. Kuultiin **Hannu Pelkosen** kuvausta hänen työstään Inkerin kirkon palveluksessa. Arkkitehti **Isto Pihkala** kertoi työstään Inkeri-kirkon rakennuspäällikkönä.

Taidetta on harrastettu monelta alueelta: räisäläläinen **Aimo Kaleniuksen** tekemä elokuva **Katri Kukkosesta** oli erään kokoontumisen aiheena, Toisella kertaa katsottiin kuvakertomusta kirjasta Kadonnutta Inkeriä. **Sisko Pörsti** kirjallaan *Kaukana omalta maalta* kosketti ja muistutti kerholaisten omista kovista kokemuksista.

Kaikkiaan on Hyvinkään Inkeri-kerhon toimintaan kirjattu 342 osallistumista vuoden 2012 aikana.

Lahti

Lahden seudun Inkeriseura toimii Luther-kirkon tiloissa, joten heillä on tiivis yhteys tähän kirkkoon. Puheenjohtaja **Toivo Puronen** oli estynyt ja toiminnasta kertoi pastori **Esko Haapalainen**, joka eläkeläisenä osallistuu omalla panoksellaan. Hän pohdiskeli, miten saataisiin nuoret mukaan. Inkerin oloista ja inkeriläisten kohtaloista on kirjoitettu

paljon kirjoja. Jospa saataisiin nuoret lukemaan niitä!

Haapalainen ihmetteli myös sitä, että suomalaiset yleensä pitävät inkeriläisiä vain heimokansana. Kuitenkin jokaisella inkeriläisellä on ollut passissaan leima ”suomalainen”.

Seurassa on noin 30 jäsentä. Toimintaa on vaihtelevilla teemoilla, niin kuin Hyvinkäälläkin. Lahden seura on lisäksi kunnostautunut siinä, että siellä on järjestetty valtakunnalliset kesäjuhlat useammin kuin muualla. Niiden pitopaikka on ollut Joutjärven kirkko.

Vantaa

Seurakuntayhtymän inkeriläistoimintaa esitteli kansainvälisen työn sihteeri **Sari Koistinen**, jonka tehtäviin kuuluvat maahanmuuttoasiat laajemminkin. Hän on toiminut tässä tehtävässä 8 vuotta. Hän vetää matkoja ja leirejä sekä antaa yleistä neuvontaa.

Esko Haapalainen toi terveiset Lahden seudulta.

Varsinainen inkeriläistöiminta tapahtuu Tikkurilan seurakunnassa. Tilaisuuksiin tullaan eri puolilta Vantaata. Osanottajia on kaikkiaan vajaat 30. Koistinen pohti, minkä vuoksi tarvitaan omaa toimintaa inkeriläisille. Yksi syy on, että he kokevat suomalaisten keskuudessa ulkopuolisuutta ja vierautta. Sitäkin hän ihmetteli, miksi heidät aina vaan lasketaan maahanmuuttajiksi. Vantaalla on 22 000 maahanmuuttajataustaisia, näistä on venäjänkielisiä 5000.

Toimintoina Koistinen mainitsi retket, leirit (Saariselälle, Ahvenanmaalle), rippikoulut, suomenkielen opetuksen ja vastavuoroiset vierailut Espoon ryhmän kanssa.

”Inkeriläiset ovat mukavia ihmisiä ja haluavat olla tyytyväisiä”, Koistinen totesi.

2. Inkeri-iltapäivän jälkeen saatua täydennystä

Helsingin seurakuntayhtymästä

Helsingin seurakuntayhtymän kansainvälisen työn sihteeri **Tarja Korpaeus-Hellsten** kertoo, että Helsingissä pidetään monikulttuurisia perheleirejä, joille inkeriläiset ovat tervetulleita. Inkeriläiset voivat osallistua aikuisrippikouluihin ja tulla sen kautta myös lu-

terilaisen kirkon jäseniksi. Nuoret osallistuvat nuorten rippikouluihin.

Inkeriläiset ovat aktiivisia kirkkovieraita sunnuntaisissa messuissa eri puolilla Helsinkiä. Osa osallistuu myös kirkkomme venäjän ja vironkielisiin messuihin ja muuhun toimintaan. Vironkielisen työn kotipaikka on Alppilan kirkko. Työtä johtaa ja toteuttaa diakoni Tuuli Raamat meidän kirkkomme ja Viron kirkon tuella. Työssä on mukana myös paljon vapaaehtoisia seurakuntalaisia. Venäjänkielisiä messuja on Mikaelinkirkossa ja Vanhassa kirkossa säännöllisesti. Venäjänkielisen työn keskus on Ruoholahdenkadulla (16), siellä pidetään mm. miesten piiriä ja nuorten kerhoja. Työtä toteutetaan kolmen työntekijän ja vapaaehtoisten voimin.

Kaikessa työssä toivomuksena ja tavoitteena on rohkaista inkeriläisiä tulemaan mukaan seurakunnan toimintaan, osallistumaan ja kantamaan kortensa kekoon yhteisen kirkon rakennukseksi.

Turusta

Turun Inkeri-seura lähetti tietoja Inkeri-iltapäivän jälkeen. Yhdistyksen puheenjohtajana toimii rovasti **Martti Hirvonen**, sihteerinä **Elvira Malygina** ja varapuheenjohtajana **Kirill Kaupponen**. Hirvosen kirjoitus

julkaistaan toisaalla tässä numerossa.

Turussa järjestetään nimenomaan inkeriläisille suunnattuja kirkollisia juhlia Pääsiäisenä, Helluntaina, Mikkelin päivänä ja Inkerin päivänä (5.10.) sekä Tapaninpäivänä. Lisäksi Pyhäinpäivänä on kunniakäynti seppeleenlaskuineen Turun hautausmaalla Inkeriläisten muistomerkillä ja sen jälkeen kahvi- ja ohjelmallisuus Varissuon kirkolla. Muuten tilaisuudet pidetään Varissuon koululla, Kousankatu 6, alkaen klo 14.

Lehden takakanteen on koottu sekä seurakuntien että muiden toimijoiden kokoontumisaikoja ja -paikkoja sekä yhteystietoja. ①

Teksti: Anneli Mylläri

Kuvat: Alina-Sinikka Salonen

Liljan matka venjoelta draamaohjaajaksi

Inkeri-kodin Inkeri-iltapäivässä 9.3. nähdyn Laupias samarialainen -näytelmän ohjaaja, **Lilja Skibjuk**, o.s. **Tatti**, syntyi 3.6.1938 Venjoella Lippusin kylässä.

1940-luvulla Lilja joutui kulkemaan monien kohtalotovereiden tavoin raskaan po-

lun: synnyinseudultaan Viroon Kloogaan, sieltä Suomeen, parin vuoden päästä Kalininin alueelle, jälleen Viroon Viljandin seudulle ja lopulta kesällä 1949 Petroskoihin.

Ensimmäisenä syksynä koulussa, Uuden vuoden juhlan lähestyessä, opettaja keksi,

Lilja juontaa kertomusta laupiaasta samarialaisesta Herttoniemen kirkossa.

että Lilja Virosta muuttaneena on varmaan hyvä näytelmien esittäjä. Lilja tietysti vaatimattomana ensin esteli, mutta kun eräältä jo vähän vanhemmalta koulutoverilta löytyi näytelmiä sisältävä kirja, tytöt innostuivat asiasta. Lilja muistaa ensimmäisen roolinsa, vanhan vaarin osan, kuin eilisen päivän - rep-
liikkejä myöten.

Liljan esiintymis- ja kulttuuriharrastus jatkui läpi koko kouluajan, ja hän sai tunnustusta myös runojen lausujana.

Lilja valmistui Petroskoissa lääkäriksi ja perusti perheen. Näytelmäharrastus jatkui: myös lastensa kouluissa hän jatkoi näytelmien ohjaamista.

Liljalla oli sukulaisia Ruotsissa, ja heitä tapaamaan hän matkusti muutamia kertoja niin Suomeen kuin Ruotsiin. Vuonna 1990 hän oli jälleen vierailulla Suomessa, ja tuolloin puoli vuotta aiemmin Suomeen tullut tuttava houkutteli häntäkin muuttamaan Suomeen. Lilja empi aluksi, mutta saman vuoden lopulla Petroskoihin avattu lähetystö sekä pojan muutto Suomeen helpottivat muuttopäätöksen tekoa.

Suomeen houkutellut tuttava asui Riihimäellä, ja sinne myös Lilja tyttärensä kanssa muutti aluksi. Taivaan Isä johdatti hänet ammattiaan vastaaviin työympäristöihin, ensin Kuopioon, sitten Lahden sairaalaan. Myös tyttärelle järjestyi opiskelupaikka.

Mutta Liljaa tarvittiin kipeämmin toisaalla: Hänet johdatettiin Riihimäen seurakunnan tilaisuuteen, jossa viiden naisen porukka Riihimäen Idäntyö ry:stä kertoi vierailustaan Pietarin vankiloihin. Naisten esitys teki Liljaan lähtemättömän vaikutuksen ja hän tarjoutui kantasuomalaisten naisten seuraavalle vankilavierailulle tulkiksi.

Hänet hyväksyttiin, ja maaliskuussa 1995 hänen elämänsä sai uuden käänteen ja sisällön. Lilja vieraili ryhmän kanssa Pietarin vankiloissa 12 vuoden ajan joka kuukausi. Vankiloissa tehtiin myös lähetystyötä, ja siellä Lilja aloitti lapsuudestaan saakka rakkaan

”
Välittömänä ihmisenä
Lilja osasi lähestyä
vankeja oikealla tavalla.
”

harrastuksensa, draamatyöskentelyn, yhdessä ryhmäläisten - ja vankien kanssa. Välittömänä ihmisenä Lilja osasi lähestyä vankeja oikealla tavalla, ja moni heistä sai kaipaa-
maansa tukea ja lohdutusta Liljan taholta.

Elämä johdatti Liljan vuonna 2008 Helsinkiin, minne myös hänen lapsensa olivat jo aiemmin muuttaneet. Täälläkään Lilja ei jäänyt lepäämään laakereillaan vaan kokosi ryhmän inkeriläisiä ja ryhtyi heidän kanssaan valmistamaan joulunäytelmää. Ryhmän ensiesiintyminen oli jouluna 2010. Ja siitä lähtien he ovat ilahduttaneet yleisöjä erilaisissa tilaisuuksissa aina tilanteeseen sopivilla näytelmillä.

Lilja tekee näytelmiin käsikirjoituksen. Hän poimii Raamatusta aiheisiin sopivia otteita ja täydentää esitystä omilla teksteillään. Puvut syntyvät kunkin kätköistä löytyvistä verhoista ja muista kankaista. Kielitaidonkaan puute ei ole este ryhmässä esiintymiselle, sillä tapahtumat voidaan esittää ilman sanojakin esilukijan avulla. Ryhmä jakaa yhdessä kullekin sopivat roolit, ja harjoituksia pidetään ennen esityksiä tiuhaan. Ryhmässä on mukana myös muutamia kantasuomalaisia.

Lilja vetää myös kerran kahdessa viikossa Hely ry:n senioritalossa kokoontuvaa Inkerin kerhoa. Kokoontumisilla on aina jokin inkeriläisyyteen liittyvä teema. Sisältö vaihtelee aiheen mukaan, mutta jokaisessa tilaisuudessa lauletaan, rukoillaan, siunataan - kaikki tämä Liljan persoonaan kuuluvalla lämmöllä ja karismalla. ①

Inkeriläisten Viesti onnittelee

23.3.2013 100 vuotta täyttäneittä Hilma-Maria Heistosta

Nykyisin Ruokolahden palvelutalossa Suomessa asuva **Hilma-Maria Heistonen** syntyi tsaarinvallan aikana 23. maaliskuuta 1913 Lempaalan kunnassa Oinaalan kylässä.

Lapsuus oli onnellinen, perheessä oli kymmenen lasta, mukana ottopoika, isä, äiti ja mummo.

– Lapsuudesta minulla on hyviä muistoja, paitsi se, että äitimme kuoli noin 40-vuotiaana. Meitä jäi neljä tyttölasta, **Amalia, Lyyti, Anni** ja minä. Olin silloin noin 4-vuotias, vanhin taisi olla kuusivuotias. Isä oli silloin jossain sodassa, mutta pääsi kotiin, kun lapset jäivät orvoksi. Isä otti perheeseen ottopojan, joka myöhemmin pelasti hänet vangitsemisesta, kun alkoi joku terrori. Hän pääsi sellaiseen virkaan, jossa laadittiin vangitsemislistoja ja onnistui pelastamaan isän, poistamalla **Simo Heis-**

tosen nimen listalta. Pian isä toi 18-vuotiaan **Varpu**-nimisen naapuritytön vaimokseen.

– Kysyimme häneltä, neljä tyttöä, että saammeko kutsua äidiksi. Siihen hän vastasi ” No äidiksihän minä tulinkin!”

– Uusi äiti synnytti vielä neljä poikaa, **Arvin, Sulon, Viljamin, Einon** ja **Lempi**-tytön, jota me kovin rakastimme. Muutenkin me vanhemmat tytöt pidimme huolta nuoremmista lapsista, koska isä ja äiti tekivät kovasti työtä.

– Perhe tuli toimeen hyvin. Oli oma karja ja pelto-työt. Koska isä ja äiti tekivät kovin työtä, isommat lapset hoitivat pienempiä ja auttoivat kotitöissä.

– Muistaakseni meillä Arvilassa - niin kutsuttiin meidän pientä kartanoamme, oli silloin kuusi lehmää ja lampaita, oma hevonen, taisi olla

kaksikin. Isämme teki suurelle perheelle kaikki itse: reestä ja rattaista kenkiin ja turkkiin.

Talvella hän matkusti Pietariin heinätorille myymään heinää ja maito- ja lihatuotteita, sieltä toi tarvittavaa tavaraa ja ruokaa.

– Muistan nytkin kuin katsoimme verhottomasta ikkunasta ja odotimme isää. Sieltä on jäänyt mieleeni pieni runo.

”Lunta sataa tuiskuttaa ummessa on tie. Missä lie nee isäkulta eksynytkö lie?”

Isäkulta tuli aina kotiin, jossa sitten lapset ympyröivät häntä ja odottivat tuliaisia.

– Isäni ei koskaan kenelkään huutanut tai ollut vihainen, hän oli aina naurusuulla ja hänen siniset silmänsäkin aina hymyilivät. Mutta mummo (ämmä) kuritti lapsia kovasti ja hänellä oli aina vitsa esiliinan alla

kun hän lähestyi ”antamaan vitsaa” tottelemattomille.

-- Me menimme kar-kuun sängyn ale, josta hän ei pystynyt meitä saamaan esille. Me myös puolustimme pienempiä sisaruksiamme ja emme antaneet heitä rangaista. Minä sain vitsaa monta kertaa, koska taisin olla tottelematon ja itsepäinen.

Vuonna 1917 vedettiin Suomen ja Venäjän välinen raja ja Heistokset jäivät Venäjän puolelle.

Hilma-Maria Heistonen ehti käydä kolme luokkaa suomenkielistä koulua, joka sitten suljettiin ja suomenkielinen opetus lopetettiin.

– En ehtinyt käydä rippikoulua, kun Lempaalan kirkko hajotettiin ja nuori pappi **Aatami Kuortti** vangittiin ja vietiin Siperiaan. Vuonna 1911 syntynyt Lyyti-siskoni ehti käydä rippikoulun ja konfirmaation Lempaalan kirkossa.

Suomen ja Venäjän raja meni jokea pitkin, joten nuoret miehet uivat rannasta toiseen ja jopa oli keksitty laulukin: ”Rajajoen yli uin, Hospoti pomilui! Nyt minä olen siellä Suomessa. Siellä” on nätti devushkaa, siellä” on paljon hlepuskaa, siellä ompi Ivanalla harasho”.

Teksti on Hilma-Maria Heistosen tyttären blogista. Lisää tarinointia osoitteessa: viovio.vapaavuoro.uusisuomi.fi

Valtakunnalliset Inkerinsuomalaiset kesäjuhlat

**Turun Seudun Inkeriseuran hallitus
on päättänyt järjestää
Valtakunnalliset Inkerinsuomalaisten
kesäjuhlat Turussa
lauantaina 13.7.2013 kello 12 – 19.00.**

Juhlapaikka on Turun Katariinanseurakuntaan kuuluva Varissuon kirkko (Kousankatu 6, Turku), joka on monien inkerinsuomalaisten hyvin tuntema henkinen ja hengellinen tyyssija. 1990-luvun alussa lukuisat paluumuuttajat saapuivat entisen Neuvostoliiton alueelta juuri Turun itäosissa sijaitsevaan Varissuon lähiöön. Heidän kotoutumiseensa on voimakkaasti myötävaikuttanut seurakuntien toiminta. Monet aikuisväestöön kuuluvat ovat käyneet rippikoulua seurakunnassamme, osallistuneet leiri- ja retkitoimintaan aktiivisesti sekä seurakunnan kerhoihin säännöllisesti.

Kulttuurinen ulottuvuus on ollut mukana vahvasti inkerinsuomalaisten kotouttamisessa ja uusille asuinsijoille asettumisessa. Turun Seudun Inkeri-Seuran vuosikokoukset on pidetty säännönmukaisesti Varissuon kirkolla ja näihin kokoontumisiin on liittynyt kulttuuriohjelmaa, laulua, kansatieteellisiä tanssiesityksiä, runonlausuntaa sekä korkeatasoisia klassisen musiikin konsertteja. Suurin osa esityksistä on hoidettu omasta takaa, omien paluumuuttajien taidoilla ja tiedoilla sekä lahjakkuudella!

Turun Seudun Inkeriseura kutsuu sydämellisesti kaikkia inkerinsuomalaisia, niin Suomessa kuin lähinaapurimaisissa asuvia heimoveljiä ja -saria Turkuun heinäkuun lauantaina 13.7.2013 juhlimaan ja iloitsemaan yhdessä, tapaamaan entisiä ystäviä ja solmimaan uusia tuttavuuksia juhlilla ja niiden lomassa!

*Martti Hirvonen
Turun Seudun Inkeriseuran puheenjohtaja*

Martti Hirvonen,

Turun Katariinanseurakunnan kirkkoherra ja Turun Inkeri-seuran puheenjohtaja

Turun katariinanseurakunta inkerinsuomalaisten paluumuuttajien vastaanottajana

Kävin perheeni kanssa kesällä 1990 Berliinissä autolla Hampurista käsin. Toimin lyhyen ajan Hampurin Merimieskirkolla, jossa tapasin erään Neuvosto-Eestistä saapuneen naisen pienen poikansa kanssa. Hän oli tullut kirkolle etsimään tukea vaikeassa elämänvaiheessaan. Sen koommin en hänestä tiedä mitään, keskustelu hänen kanssaan kuitenkin painui mieleeni kun menimme päivän ajaksi Berliiniin, ja omat lapseni saivat käsiinsä palasia Berliinin muurista.

Ovi oli auennut Itä-Euroopan kansoille, ikkuna oli selkosenselällään lännen suuntaan. Tilanne oli aivan toinen kuin silloin kun Turun arkkihiippakunnan ryhmän mukana olin vierailut Itä-Saksan pohjoisosassa Strahlsundissa ja Greifswaldissa keväällä 1982. Tuolloin varustauduttiin länttä vastaan ja vahvistettiin punalipuun marksilaisista yhteiskuntaa, Saksan Demokraattista tasavaltaa.

Mielentilassani tapahtui lähes täyskäänös kun omaan seurakuntaani Turkuun Ka-

tariinanseurakuntaan saapui runsain määrin inkeriläisiä paluumuuttajia heti Neuvostoliiton hajottua 1990-luvun alusta lähtien. Mitä joukkoa he edustivatkaan, nämä, jotka suorastaan aluksi ryntäsivät kirkkoihimme etenkin Varissuon alueella? Jumalanpalveluksissa inkeriläisiä oli tupaten täynnä ja kohta monet heistä halusivat saada kasteen ja tulla rippikouluun.

Yli 40 vuotta jatkuneen papinviran tähtihetkiä olivat aikuisrippikoulut, jolloin **Martti Lutherin Vähä-katekismusta** opiskeltiin suomeksi ja venäjäksi. Tukenani ja turvanani toimi Pietarista saapunut **Olga Jounolainen**. Hän käänsi opetukseni venäjäksi ja tulkitsi tapauskohtaisesti Raamatun sanomaa paluumuuttajille. Leirejä pidettiin nuorille, jotka usean vuoden ajan kokoontuivat Varissuon kirkolle kerhoihin ja lauantai-iltoihin pelaamaan, seurustelemaan ja kuuntelemaan musiikkia kovaäänisesti. Silloin opin ensimmäiset lukusanat venäjäksi, ja tämä taito vahvistui perustamassani Inkerin Nousun miesten lentopallojoukkueessa, joka koostui lähes tasan tarkkaan kolmesta Virosta peräisin olevasta miehestä, kolmesta Venäjältä tulleesta nuoresta pelaajasta ja kolmesta suomalaisesta. Aluksi taisin olla jopa ainoa supisuomalainen!

Pelasimme ja harjoittelimme Turun Normaalkoululla vuosien ajan ja osallistuimme TUL:n talvisarjaan, ensin B-lohkoon, josta nousimme A-lohkoon. Yhä edelleen Inkerin

”Sekä järjestötoiminta että hengellinen ja kulttuurinen ulottuvuus kohtaavat monipuolisella tavalla.”

Nousu pelaa hyvällä menestyksellä Talvisarjan A-lohkokossa. Itse siirryin ”kevyempänä” miehenä Valkoiseihin Panttereihin talvisarjan pelaajaksi niin ikään.

Naiset täyttivät seurakuntasalit ja osallistuivat varttuneen väen kerhoihin ja ennen kaikkea tulivat säännöllisesti jumalanpalveluksiin ja yhä tänäänkin inkerinsuomalaiset paluumuuttajat ovat mitä keskeisin osa Turun Katariinanseurakunnan elämää. Iän myötä monet ovat siirtyneet ajan rajan yli, Jordan virran tuolle puolen, missä on rauha iäinen.

Inkerinsuomalaiset ovat laulaneet Varissuon kirkon kuorossa, he ovat valmistaaneet herkullisia kaalipiirakoita myyjäisiin ja muihin tapahtumiin. He ovat tukeneet toinen toistaan tällä lyhyellä aikamatkalla, minkä Jumala on kaikkivaltiudessaan säätänyt ihmisen osaksi maan päällä.

Turun Inkeri-seuran kirkolliset juhlat pidetään säännöllisesti Varissuon kirkolla. Pääsiäisjuhla, Helluntaijuhla, Pyhäinpäivän

tilaisuus sekä joulujuhla Tapaninpäivänä koaavat puolen sataa ihmistä tavan takaa. Inkeri-seuran sääntöjen mukaiset kokoukset järjestetään samalla kertaa. Näin sekä järjestötoiminta että hengellinen ja kulttuurinen ulottuvuus kohtaavat monipuolisella tavalla. Tämän vuoden Valtakunnalliset Inkeriläisten kesäjuhlat pidetään juuri seurakuntaamme kuuluvalla Varissuon kirkolla lauantaina 13.7.2013. Tervetuloa!

Arvioni on, että Turun Katariinanseurakunta on tarjonnut esimerkin myös muille Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymän seurakunnille maahanmuuttajatyössä. **Maaria, Mikael, Henrik**, ja erityisesti Turun ruotsalainen seurakunta kirkkoherra **Eero Sepposen** johdolla on koonnut Inkerin suomalaisia hoiviinsa ja ennen muuta ohjannut heitä Hyvän paimenen, Ylösnousseen Vapahtajan yhteyteen niin tätä aikaa kuin tulevaa ikuisia elämää silmällä pitäen. ①

TAPAHTUMAKALENTERI

Ilmoittajille: Jotta tapahtumakalenteriin toivotut ilmoitukset ehtisivät painoon, tulee ne lähettää toimittussihteerille, postitusmuodosta riippumatta, siten, että ne ovat perillä viimeistään lehden kakkosivulla ilmoitettuna aineiston vastaanottopäivänä.

Suomen Inkeri-liiton matkat ja tapahtumat loppu vuonna 2013

Ke 22. – su 26.5.

Luostarimatka, myöhäisen talven vuoksi 2 viikkoa suunniteltua myöhemmin.

Su 9.6. klo 14

Inkeri.Kuka kukin on, Kulttuuriseuran toukokuussa ilmestyneen kirjan esittely, Pekka Wikberg. Kirjassa esitellään liki 2000 inkeri-

läistä. – Katsotaan myös luostarimatkan kuvia. Avoin kaikille!

La 29.6. – su 30.6.

Osallistumme Haapsalun juhliin pienellä joukolla. **Huomio! Jos juhlissa on Suomes-ta tulleita inkeriläisiä ilman omaa seuraa, niin tulkaapa kulkueeseen meidän joukoomme!**

La 13.7.2013

Tervetuloa Turun kesäjuhliille! Juhlat järjestää tänä vuonna Turun Inkeri-seura. Tarkemmat tiedot ovat heidän ilmoituksessaan. Linja-autokuljetusta voi kysyä tässä lehdessä olevista seurakuntien puhelinnumeroista. **Ota yhteystiedot talteen vastaisuuden varalle!**

La 14.9. klo 14

11. Inkeri-iltapäivä kirjallisuuden merkeissä. Toivo Flink, Sinikka Paavilainen ja Martti Soikkeli kertovat uusimmista kirjoistaan. Niitä on myös myytävänä.

Ke 2.10. – su 6.10

Hatsinan – Kolppanan matka. Katso erillinen tiedote.

Su 13.10.

Kotoiset Hatsina-Kolppanan jälkijuhlat, johon saamme vieraaksi Inkerin piispan Aarre Kuukaupin. Järjestelyt ovat vasta käynnistyneet. Tietoa tulee seuraavaan lehteen.

La 9.11. klo 14

2. Inkeri-iltapäivä kirjallisuuden merkeissä. Juhani Jääskeläinen, Hannu Pelkonen, Reijo Rautajoki kertovat uusimmista kirjoistaan. Niitä on myös myytävänä.

La 14.12. klo 14

Koko perheen joulujuhla yhdessä **Helsingin seudun Inkeri-seuran kanssa.**

Huomio! Oletko ollut oppilaana Hatsinan tai Kolppanan seminaarissa tai seminaarin koulussa? Onko läheisesi ollut? Onko sinulla esineitä tai kirjallista aineistoa, jotka liittyvät näihin seminaareihin? Jos vastaat ”kyllä” johonkin näistä kysymyksistä, niin kerroitko asiasta lisää Liiton puheenjohtajalle, Alina-Sinikka Saloselle. Yhteystiedot ovat lehden 2. sivulla.

Tai: Onko sinulla vastaavaa kerrottavaa Suomen Jyväskylän seminaarista (ei siis korkeakoulusta) tai Sortavalan seminaarista? Nämäkin tiedot kiinnostavat puheenjohtajaa.

Kolppanan seminaari 150 vuotta ja Inkerin Liitto (Pietarin) 25 vuotta

Juhlaohjelmassa muun muassa:

- Inkerinmaan, Kolppanan seminaarin, Aleksanteri III:n ja Inkerin liiton näyttelyt
- dokumenttielokuvia
- tieteellinen konferenssi ”Sivistystyö ja inkerinsuomalaisten historia”
- juhlakonsertti, jumalanpalvelus, pääjuhla ym. ym..

Suomen Inkeri-liitto järjestää matkan juhliin. Käytössä on oma bussi. Lähtö ke 2.10. klo 8 Helsingistä Mikonkadulta Casinon ja Aleksis Kiven patsaan välistä turistibussien pysäkilltä. Bussi lähtee Parolasta, joten sieltä suunnasta tulevat voivat sopia liikennöitsijä Tapani Pitkäsen kanssa matkan varrelta mukaan tulosta. Paluu 6.10. illalla.

Majoitus on Kikkerissä Paronin talossa, joko 2h tai suuremmissa huoneissa (tätä ei voi itse valita), suihkut ja WC:t käytävillä. Saunomismahdollisuus joka ilta.

Hinta 370 €/hlö sisältää matkanjohtajan (Alina-Sinikka Salonen) palvelut, linja-automatkan, majoituksen, kuljetukset juhlapaikoille, aamiaisen ja illallisen Venäjällä. Viisumi ei kuulu hintaan, se maksaa noin 70 euroa.

Ilmoittautumiset heinäkuun loppuun mennessä: Alina-Sinikka Salonen, Metsäpurontie 17 D 58, 00630 Helsinki tai alina-sinikka@gmail.com, puhelin 040 7437 042. Ilmoitathan nimen, postiosoitteen, puhelinnumeron ja sähköpostiosoitteen.

Katsothan, että passisi on voimassa vähintään ½ vuotta matkan päättymisen jälkeen eli 6.4.2014 asti.

Ilmoittautuminen on sitova, ja paikka varmistettu, kun ennakkomaksu, 100 €, on maksettu Suomen Inkeri-iiton matkatilille FI 15 8000 1710 3772 44. Loppusuoritus samalle tilille viimeistään 9.8.2013!

Tervetuloa!

Hyvinkään Inkeri-kerho

Hyvinkään Inkeri-kerho ry kokoontuu seurakunnan aulakahviossa (Hämeenkatu 16) aina kuukauden 1. sunnuntai.

Tiedustelut Irja Pelkonen, inkerikerho@gmail.com tai p. 040 550 5712

- Kesäkuussa Myllytilalla on karjalaisten ja inkerinsuomalaisten päivä
 - Heinäkuussa on Inkerinliiton kesäjuhla Turussa.
 - Elokuussa retki seurakunnan majalle Heruusiin.
-

Lahden seudun Inkeri-seura

Kerhoillat joka kuukauden toinen maanantai alkaen kello 15 Luther kirkolla, osoitteessa Vuorikatu 37.

- Toukokuu 30. Putronniemen retki Perillä haravointia ym. järjestelyä. Lihakeittoa. Lähtö klo 8.00.
- Heinäkuu 4. Retki Kärkölään Huovilan puistoon. Jossa kahvittelu. Lähtö klo 10 Marolankadun turistipysäkki. Paluu noin klo 15.
- Heinäkuu Inkeriläisten kesäjuhlat Turussa
- Elokuu 12. Retki Tuohirantaan kimppakyydein
- Syyskuu 9. Kerhoilta
- Lokakuu 14. Syyskokous
- Marraskuu 11. Kerhoilta
- Joulukuu 9. Jouluruokailu klo 13

Kerhoiltojen kahvituksen sovimme vuorotellen jo edellisessä kokouksessa.

Jäsenmaksu Lahden seudun Inkeri-seuran jäsenmaksu vuodelle 2013 on 15euroa/henkilö.

Maksun voi suorittaa kerhoillassa rahastonhoitajalle tai pankkiin tilille Nordea 129830-24722

Kerhoilloista ja kokouksista tiedusteluihin vastaa Maria Lahti, p. 0400 841 741

Turun Inkeri-seura

Bessedatehetket jatkuvat Palvelupisteessä joka kuukauden 1. Ja 3. perjantai kello 13 Irma Kapasen vetämänä.

Juhlatilaisuudet Varissuon kirkolla (Kousankatu 6), kello 14 alkaen.

Palvelupiste, Uudenmaankatu 1.

Puh. 233 2565

- 19.5. helluntaijuhla
 - 13.7. valtakunnallinen kesäjuhla Varissuon kirkossa alkaen klo 12
 - 29.9. Mikkelinpäiväjuhla
 - 5.10. Inkerin päivä
 - 2.11. Pyhäinpäivän kunniakäynti sepeleenlaskuineen Turun hautausmaalla Inkeriläisten muistomerkillä klo 12 ja sen jälkeen kahvi- ja ohjelmatilaisuus Varissuon kirkolla
 - 26.12.joulujuhla
-

Helsingin seudun Inkeri-seuran tapahtumia

Anitta Iline anitta@inkeriseura.com tai p. 050-565 9805

Työpajat järjestetään Karjalatalon Inkerikodissa (Käpylänkuja 1, Helsinki)

Tiedustelut Toivo Tupin p. 040 578 3894

TOIMINTAMUOTOJA, TOIMIJOITA JA YHTEYSTIETOJA

Huhtikuu 2013 – ota talteen

Espoon seurakuntayhtymä:

Pertti Poutanen, Monikulttuurisuustyösihteeri, Espoon seurakuntayhtymä, +35850 4380 207, Kirkkokatu 1, PL 200, 02771 Espoo, pertti.poutanen@evl.fi

Espoon tuomiokirkkoseurakunta:

Paluumuuttajapiiri Kanerva joka kuukauden 1. ja 3. torstai klo 13 – 15, osoite Nestori, Asemakuja 2. Pastori Raigo Liiman, 09 8050 3910, 040 5311 030, raigo.liiman@evl.fi ja Liilia Reelo, 09 8050 3606, 050 4380 170, liilia.reelo@evl.fi.

Filoksenia ry, Espoo:

Espoon keskuksen kansainvälisessä kohtaamispaikassa Trape-sassa venäjänkielinen inkeriläis-taustaisten naisten ryhmä joka tiistai klo 15 – 18, Katja Ikonen, 045 8973 232, trapesa.toimisto@saunalahti.fi

Helsingin seurakuntayhtymä:

Tarja Korpaeus-Hellsten, Kansainvälisen työn sihteeri, Kasvatuk-sen ja seurakuntapalvelun yksikö, Helsingin seurakuntayhtymä, Kolmas linja 22, 00530 Helsinki, 050 5709 197, tarja.korpaeus-hellsten@evl.fi

Helsingin Mikaelin seurakunta:

Kaarikerho maanantaisin klo 14 – 15.30, Mikaelin kirkko, Kontula, Emännänpolku 1, diakoni Hanna Sävilammi, puh 09 2340 4842 tai 050 438 4224, hanna.savilammi@evl.fi. Venäjänkielinen työ 050 556 2367 tai 09 2340 4849.

Helsingin Vuosaaren seurakunta:

Iltarusko-raamattupiiri maanantaisin 13 – 14.30, Albatrossi, diakoni Kaarina Kauppila, 09 2340 6450 tai 050 499 4532, kaarina.kauppila@evl.fi.

Askeleita Suomeen. opetus- ja keskusteluryhmä vanhemmalle väelle, tiistaisin klo 14 – 15.30, Albatrossi. Vetäjänä vapaaehtoistyöntekijä Galina Tumakova, 041 5028 655.

Helsingin seudun Inkeri-seura:

Tiedustelut: puheenjohtaja Toivo Tupin, 040 578 3894, toivotupin@gmail.com tai Anitta Iline, 050 565 9805 anitta@inkeriseura.com. Seurassa on toiminut Seuko-seura, joka on erkaantumassa omaksi yhdistyksekseen. Kuukauden viimeinen lauantai klo 10.00, Inkeri-koti. Suomen kielen, kulttuurin ja käytäntöjen opiskelua, opettaja Aili Mehiläinen, 050 3386 023, aili.mehilainen@gmail.com.

Helsingin Myllypurossa

toimivat omatoimiset ryhmät:

Raamatun tekstejä käsittelevä draamaryhmä, sekä lisäksi Inkeri-kerho joka toinen maanantai alkaen klo 12, Yläkiventie 7 B, ohjaaja ja vetäjä Lilja Skibjuk, 040 5368 150.

Hyvinkää:

Hyvinkään Inkeri-kerho kokoukset seurakunnan aulakahviossa, Hämeenkatu 16, joka kuukauden 1. sunnuntaina. Tiedustelut Irja Pelkonen, 040 5505 712, inkerikerho@gmail.com.

Inkeri-keskus ry:

Toimintaa esiteltiin lehdessä 2-3/2013. Tiedustelut 09 7534 464 toimisto@inkerikeskus.fi.

Inkerin kulttuuriseura ry:

Toimintaa esiteltiin lehdessä 2-3/2013. Tiedustelut 09 2733 225, koivujatahti@inkeri.com.

Lahti:

Kokoontumiset joka kuukauden toinen maanantai alkaen klo 15 Luther-kirkolla, Vuorikatu 37, pj. Toivo Puronen, 050 5537 290, sähköposti Maria Lahti, maria.lahti.nikkari@gmail.

Turku:

Turun Inkeri-seuran tiedustelut kirill.kaupponen@gmail.com. Kokoontumiset Palvelupiste, Uudenmaakatu 1, joka kuukauden 1. ja 3. perjantai klo 13, Irma Kapanen, 040 7678 416 ja Varis-suon Asuintalojen kerhohuone, joka toinen viikko klo 17 -18.30, Pirjo Tiensuu ja Maisa Salo.

Vantaan seurakuntayhtymä:

Kansainvälisen työn sihteeri Sari Koistinen, Unikkotie 5 A, 01300 Vantaa, 050 5564 756, sari.koistinen@evl.fi

Vantaan Tikkurilan seurakunta:

Inkeripiiri joka kuukauden 3. sunnuntai, Tikkurilan kirkko, Asematie 12, pastori Päivi Helèn, 050 5722 666, paivi.helen@evl.fi.

Senioreiden suomen kielen ryhmä torstaisin klo 10 – 11.30, Silkinporthi, Tikkurilantie 48 F, opettaja Lidia Lobadova, 040 7054 994